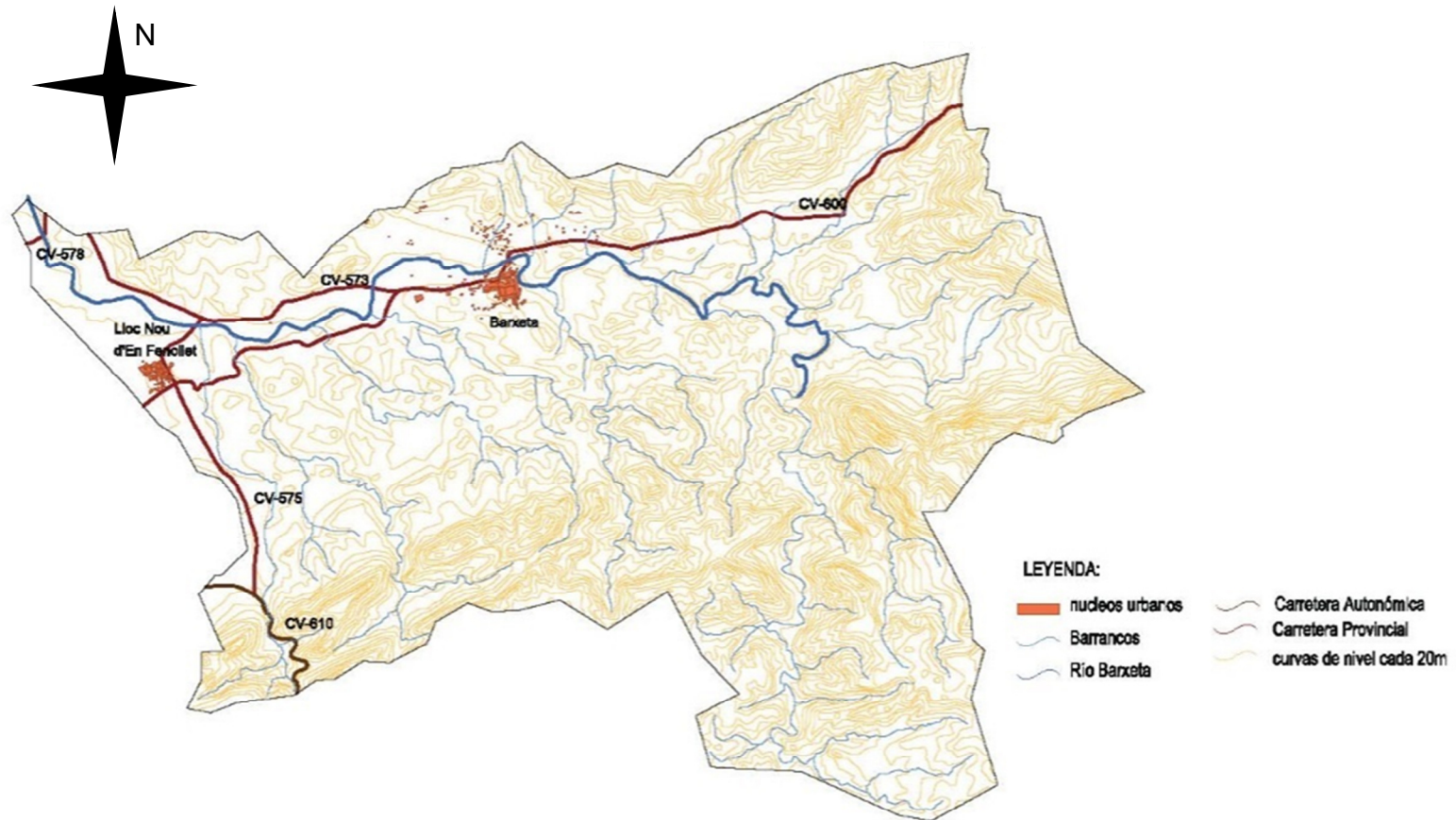
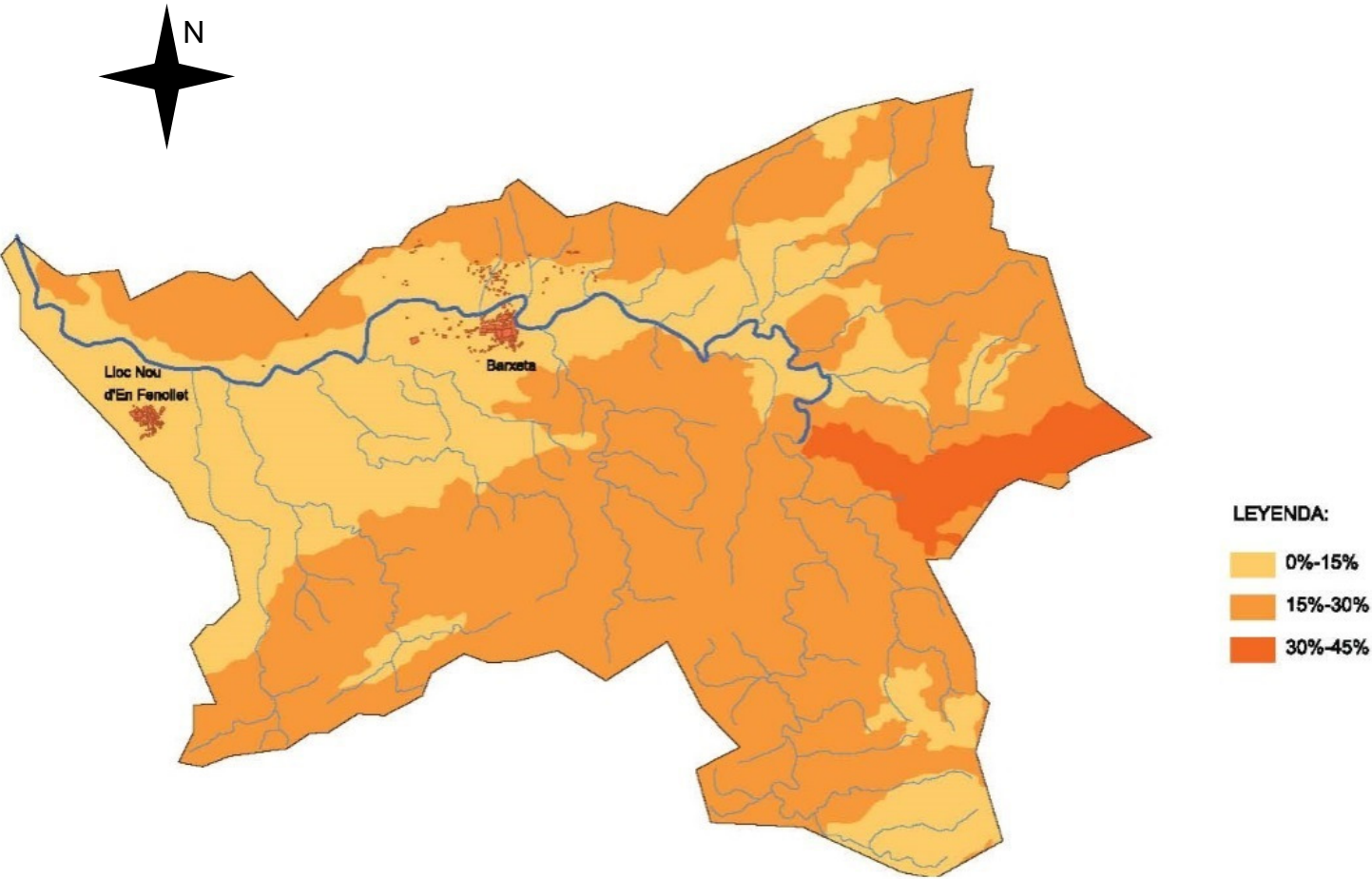

8-ANNEXES

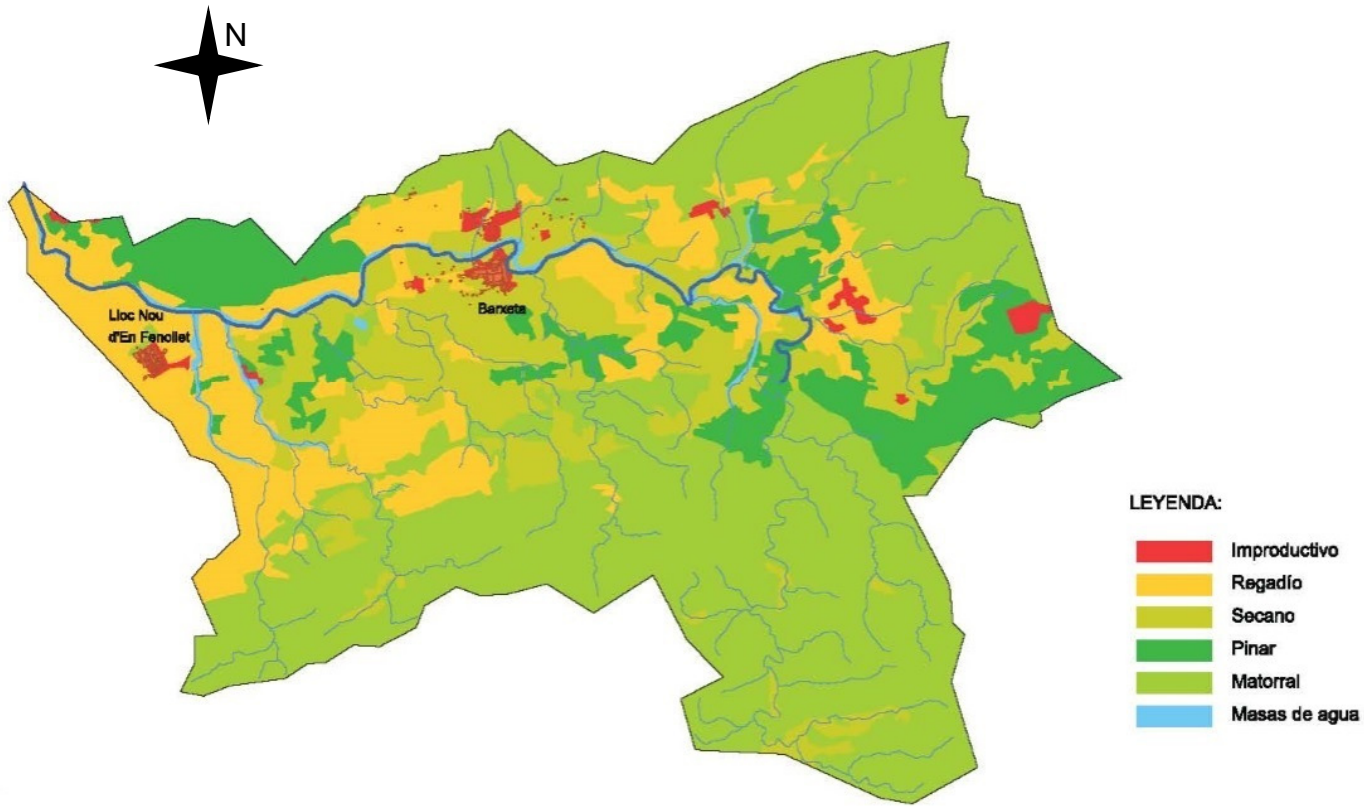
ANNEX I. MAPA TOPOGRÀFIC.

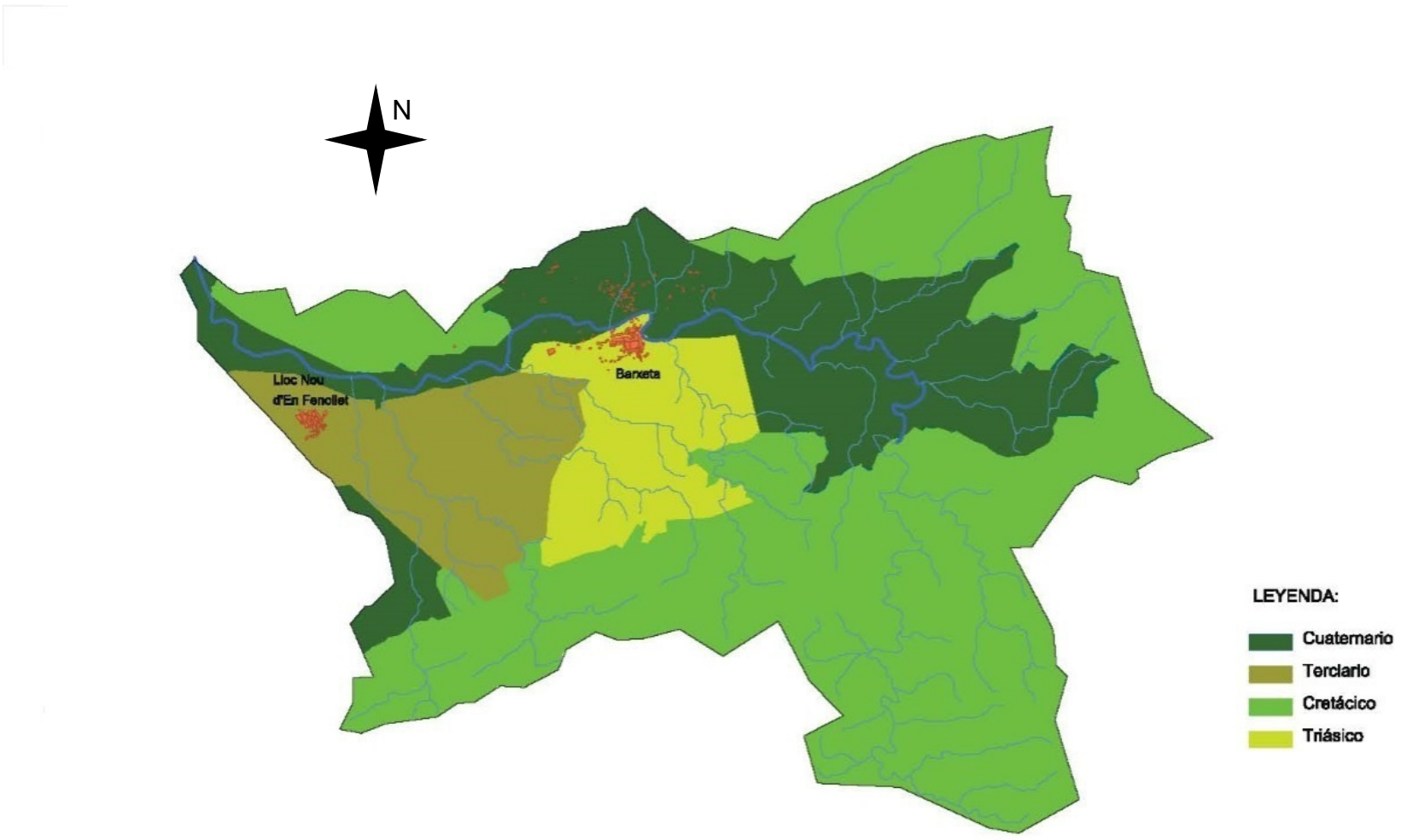
ANNEX II. MAPA DE PENDENTS.

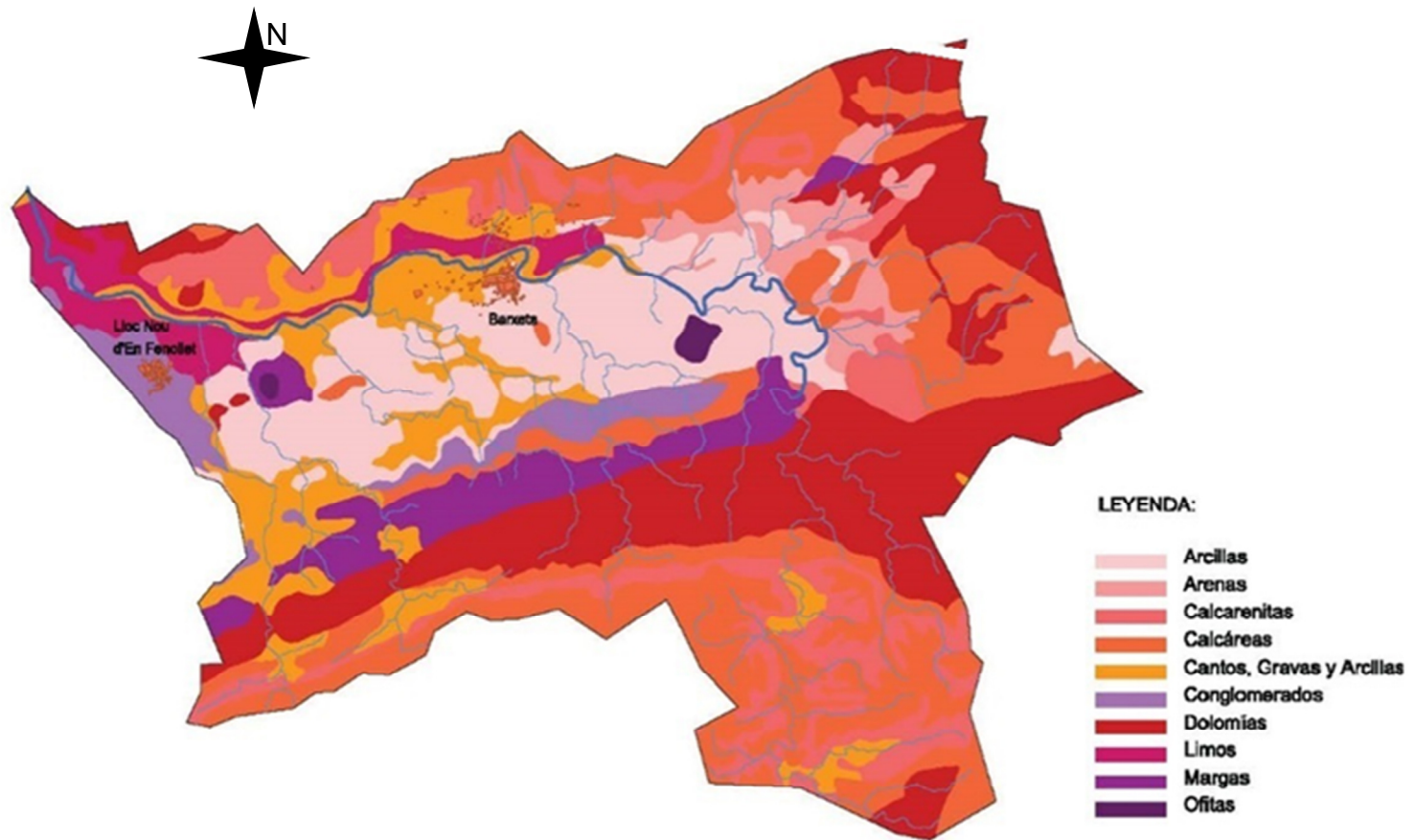
ANNEX III. MAPA DE USOS DEL SOL.

ANNEX IV. MAPA GEOLÒGIC.

ANNEX V. MAPA LITOLÒGIC.

ANNEX VI. DADES CATASTRALS DE LA PARCEL·LA D'ESTUDI.

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE HACIENDA Y FUNCIÓN PÚBLICA

SECRETARÍA DE ESTADO DE HACIENDA
DIRECCIÓN GENERAL DEL CATASTRO

CONSULTA DESCRIPTIVA Y GRÁFICA DE DATOS CATASTRALES DE BIEN INMUEBLE

REFERENCIA CATASTRAL DEL INMUEBLE
46045A02200355000GF

DATOS DESCRIPTIVOS DEL INMUEBLE

LOCALIZACIÓN
Polígono 22 Parcela 355
EL TEULAR, BARXETA [VALENCIA]

USO PRINCIPAL: Agrario AÑO CONSTRUCCIÓN: --

COEFICIENTE DE PARTICIPACIÓN: 100,000000 SUPERFICIE CONSTRUIDA (m²): --

PARCELA CATASTRAL

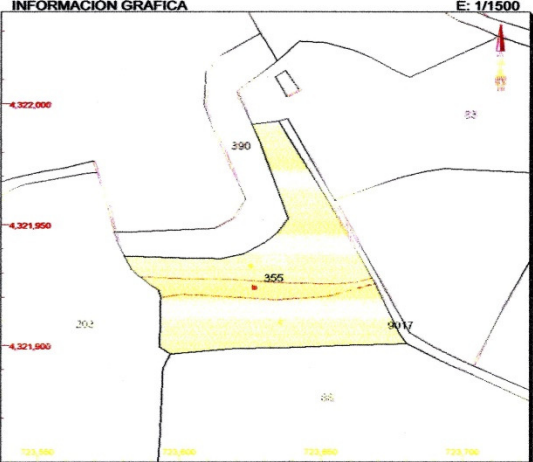
SITUACIÓN
Polígono 22 Parcela 355
EL TEULAR, BARXETA [VALENCIA]

SUPERFICIE CONSTRUIDA (m²): -- SUPERFICIE GRÁFICA PARCELA (m²): 4.118 TIPO DE FINCA: --

CULTIVO

Subparcela	CC	Cultivo	IP	Superficie m²
a	O-	Olivos secano	02	1.872
b	MT	Matorral	00	463
c	NR	Agríos regadio	03	1.783

INFORMACIÓN GRÁFICA E: 1/1500

Este documento no es una certificación catastral, pero sus datos pueden ser verificados a través del "Acceso a datos catastrales no protegidos" de la SEC.

T23,700 Límite de Manzana
T23,650 Límite de Parcela
T23,600 Límite de Construcciones
T23,550 Muebles y aceras
T23,500 Límite zona verde
T23,450 Hidrografía

Lunes , 17 de Abril de 2017

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE HACIENDA Y FUNCIÓN PÚBLICA

SECRETARÍA DE ESTADO DE HACIENDA
DIRECCIÓN GENERAL DEL CATASTRO

CONSULTA DESCRIPTIVA Y GRÁFICA DE DATOS CATASTRALES DE BIEN INMUEBLE

REFERENCIA CATASTRAL DEL INMUEBLE
46045A022000860000GH

DATOS DESCRIPTIVOS DEL INMUEBLE

LOCALIZACIÓN
Polígono 22 Parcela 86
EL TEULAR, BARXETA [VALENCIA]

USO PRINCIPAL Agrario **AÑO CONSTRUCCIÓN** --

COEFICIENTE DE PARTICIPACIÓN 100,000000 **SUPERFICIE CONSTRUIDA INT** --

PARCELA CATASTRAL

SITUACIÓN
Polígono 22 Parcela 86
EL TEULAR, BARXETA [VALENCIA]

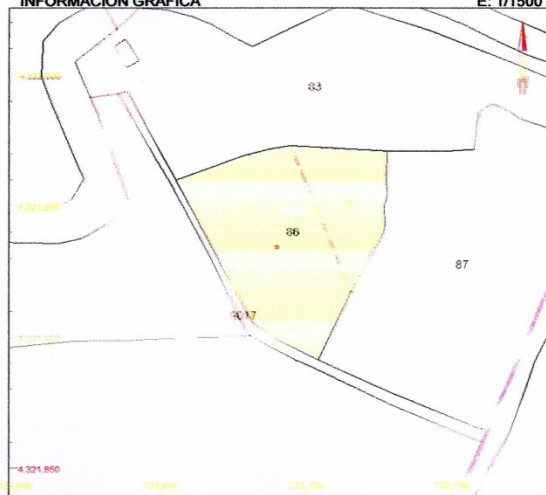
SUPERFICIE CONSTRUIDA INT -- **SUPERFICIE GRÁFICA PARCELA INT** 3.840 **TIPO DE FINCA** --

CULTIVO

Subparcela	CC	Cultivo	IP	Superficie m ²
a	NR	Agrios regadio	03	2.802
b	E-	Pastos	00	1.038

INFORMACIÓN GRÁFICA

E: 1/1500

Este documento no es una certificación catastral, pero sus datos pueden ser verificados a través del 'Acceso a datos catastrales no protegidos' de la SEC.

CSX 750 - Coordenadas U.T.M. Huso 30 ETR2000
 Límite de Manzana
 Límite de Parcela
 Límite de Construcciones
 Mobiliario y aceras
 Límite zona verde
 Hidrografía

Lunes, 17 de Abril de 2017

ANNEX VII. ANÀLISI DE TERRES.

BOLETÍN DE ANÁLISIS

G.E.COTA.2
LABORATORIO DE ANÁLISIS

Laboratorio autorizado por la Conselleria de Sanidad de la Generalitat Valenciana
Autorizado por Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación Generalitat Valenciana

Nº de Muestra: S / 160030

Identificación del Cliente	
Nombre Fiscal	MARTI MONZONIS EMILIO
Cod. Cliente	2032
Teléfonos	620036086
Fax	
Dirección	ENRIC ORTEGA N 1,2,4
	ALBERIQUE
	VALENCIA 46260

Identificación de la Muestra	
Tipo de muestra	SUELO CULTIVO TRUFA
Recogida por	CLIENTE
Procedimiento	S01
Motivo de control	CONTROL RUTINARIO
Referencia Cliente	CULTIVO TRUFA
TERMINO	BARCHETA
Fecha Toma Muestra	
Fecha Recepción	02/02/2016
Fecha Inicio Analisis	02/02/2016
Fecha Emisión Informe	10/02/2016

Pruebas/Ensayos	Resultados	Unidades	(a) Valor Paramétrico	Metodología	P.N.T.
* Clasificación Textura según U.S.D.A.	ARENO FRANCOSA			Densímetro de Bouyoucos	PT-31
* Arena (Diámetro partículas 2.0 - 0.02 mm)	* 81,28	%	9-80	Densímetro de Bouyoucos	PT-31
* Limo (Diámetro partículas 0.02 - 0.002 mm)	14,00	%	9-65	Densímetro de Bouyoucos	PT-31
* Arcilla (Diámetro partículas < 0.002 mm)	* 4,72	%	5-40	Densímetro de Bouyoucos	PT-31
* Color (Tablas Munsell)	5 YR 5 / 4			Tablas Munsell	PT-46
Ph ex. 1/5 a Tª 20.0	8,43	udes. pH	7,5-8,7	Phmetro	PT-14
Conductividad ex. 1/5 a Tª 25 °C	0,142	mS/cm	0,01-0,350	Conductímetro	PT-13
* Carbonato Total (expresado caliza)	* 40,94	%	1-30	Calímetro de Bernat	PT-45
* Caliza activa	9,34	%	0,1-30	Calímetro de Bernat	PT-32
* Materia Orgánica Oxidable	2,40	%	1-10	Oxidación	PT-40
* Carbono Orgánico	1,40	%		Oxidación	PT-40
* Relación C/N	6,67		5-20	Cálculo	PT-40
* Nitrogeno Total (N)	0,21	%	0,07-0,50	Dumas	PT-25
* Fósforo (soluble bicarbonato)	* 47	mg/kg	5-20	Clorimetría	PT-43
* Calcio (Ca)	* 18,27	meq/100 g	8-15	A.A.	PT-42
* Magnesio (Mg)	1,48	meq/100 g	0,8-2,5	A.A.	PT-42
* Sodio (Na)	0,10	meq/100 g	0,1-7	A.A.	PT-42
* Potasio (K)	1,09	meq/100 g	0,25-1,84	A.A.	PT-42
* Cloruro ex. 1/5	0,1	meq/l	<2,5	Volumetría	PT-44

74
Jose Luis Escribuela Planells
Director del Laboratorio
Área Físico Química

La incertidumbre está a disposición del cliente.
(a) Se consideran valores óptimos los valores indicados. Estos niveles óptimos están tomados del I.V.I.A. de Montcada. <http://www.ivia.es/otri/pdf/hojas/AnalisisMin.pdf>

FOC08-02 (Ed.4)
ABREVIATURAS: L.Q.= Límite de cuantificación. LMR= Límite Máximo de Residuos.
El análisis solamente se refiere a la muestra analizada y que ha sido facilitada por el peticionario.
Este boletín no podrá reproducirse sin la aprobación de la entidad emisora.
Si pasados 30 días no se recibe notificación del cliente se considera que acepta los resultados.

Página 1 de 1

C/ RÁFOL, 35 - Apartado.100
T. 96 282 28 13 F. 96 283 60 60
46760 TAVERNES DE LA VALLDIGNA (VALENCIA)
web: www.cota2.com e-mail cota2@cota2.com

ANNEX VIII. LLISTAT DE VEGETACIÓ AL T.M. DE BARXETA.

El llistat d'espècies que es troben de forma espontània al terme municipal de Barxeta es el següent:

Adiantum capillus –veneris L. POLIPODIÀCIES

(Falzia, Falzia de pous, Herba capilotera, Herba de font, culatrillo)

Naixements d'aigua, zones humides i ombrívols.

Agave americana L. AGAVACEAE

(Pitera, Pita, Atzavara, Agave americana)

Naturalitzada en zones assoljades.

Agrimonia eupatoria L. ROSÀCIES

(Agrimònia, Mònica, Gramònica, Serverola, Agrimonia)

Zones colindants de boscs i prats sobre sòls frescs o higròfils.

Ajuga chamaepitys (L.)Schreber subsp.chamaepitys. LABIADES

(Artètica, Herbata amarga, herba felera, herba flatera, iva, pinillo)

Arbutus unedo L. ERICÀCIES

(Arbosser, Madroño)

Forma part de boscs de matorrals perennes; Mediterrània; Mesofaneròfit; 1-5m; X-II; M. A les zones d'ombriu.

Arundo donax L. POACEAE

(canya, caña)

Molt extensa i abundant al terme, en margens de caudals temporals o permanents, sempre sobre sòls més o menys profunds que mantenen l'humitat.

Asparragus horridus L. ASPARAGACEAE

(esparraguera marina)

(= Asparragus stipularis Forsskal)

Boscs i comunitats arbustives escleròfiles termòfiles.

Asparragus officinalis L. ASPARAGACEAE

(Esparraguera, Esparreguera)

Asperula aristata L. RUBIÀCIES

(Vareta d'or, herba prima, herba pixadora, herba de l'esquinància, serpentina, canyeta d'or, hieba de la equinància, caña de oro, asperilla)

Matollars i pastissals vivassos xeròfils sobre sòls calcaris)

Borago officinalis L. BORAGINÀCIES

(Pa i peixet, borratja, Borraina)

Herbassals nitròfils ruderals

Capsella bursa-pastoris (L.)Medicus. BRASSICÀCIES

(Bosses de pastor, Herba del Passerell, Sarronet de pastor, Pan y quesillo).

Comunitats nitròfils ruderals i arvenses

Calamintha nepeta (L.) Savi subsp. Glandulosa (Req.)P.W.Ball. LABIADES

(Poliol negre, Borriol, Rementerola, Calamenta, Calamento)

Orles boscoses, herbassals humits, Mediterrànea; Hemicriptòfit escapòs; camèfit sufruticòs; 2-6dm; VII-XI; M

Celtis australis. CANNABACEAE

(Lledoner, Llidoner, Almez)

En ohmedes i xoperes

Centaurea aspera L.subsp.aspera. COMPOSTES (Asteràcies)

(herba baracera, travalera, bovenaga, tramaladros)

Comunitats nitròfils i subnitròfils de sòls alterats.

Centaurea calcitrapa L. COMPOSTES (Asteràcies)

(obriülls, cardo estrellado)

Nitròfila ruderal de sòls moguts.

Ceratonia siliqua L. LLEGUMINOSSES

(garrofer, algarrobo)

Cultivada i ampliament naturalitzada en coscollars, carrascals termomediterranis. És presenta de forma natural al terme de Barxeta.

Ceterach officinarum Willd. Subsp. Officinarum. (= *Asplenium ceterach*.L) POLIPODIÀCIES

(Doraella, Herba daurada, doradilla)

Casmocomòfit abundant en les comunitats subnitròfils de murs i paretons.

Chelidonium majus L. PAPAVERÀCIES

(Herba del bon Jesús, celidònia, herba dels ulls, herba d'oronetes, herba de les berrugues, celidonia, celidonia mayor, hierba verruguera)

Herbassals subnitròfils ombrívols; Regne Holoàrtic; Hemicriptòfit escapòs; 2-8 dm; III-VII; R

Cichorium intybus L. COMPOSTES (Asteràcies)

(Xicòria, Cama-roja, anchicoria silvestre)

Herbassals nitròfils de sòls moguts.

Cistus albidus L. CISTÀCIES

(jara blanca, estepa blanca)

Matorrals camefítics; abundants al terme.

Clematis flammula L. RANUNCULÀCIES.

(Vidiella, Vidriera, Trencadents, Santjoanets, Herba de les llagues, Hierba muermera, flammula, Hierba de Job)

Boscs i comunitats arbustives escleròfils; en formacions vegetals de llocs ombrívols com barrancades, màrgens de bancals, vallonades...

Convolvulus arvensis L. CONVOLVULÀCIES

(Corretjola vera, Corritjola, Corrinxola, Cuquellet, Campaneta, Faldes de la Mare de Déu, Correguela, campanilla, correhuela)

Nitròfila ruderal i arvense.

***Crataegus monogyna Jacq.* ROSÀCIES**

(Arç blanc, Cirerer de pastor, Engarguller de cirereta, Espino blanco)

Comunitats espinoses caducifòlies i en boscs mesofítics. Per ribes, barrancs humits, vessants d'ombría, formant part de bardisses. Instaurats sobre sòls frescs i un poc humits. Bastant abundants.

***Cuscuta epithimum Murray.* CONVULVULÀCIES**

(Cabellets, Teranyina, Cabells de la Mare de Déu, Cuscuta, Barbas de capuchino)

Dispersa en matorrals camefítics; parasita sobre el timó, romer, sejolida...

***Cynodon dactylon (L.)Pers.* GRAMÍNIES**

(Agram, Gram, Peu de gallina, Grama común, Grama)

Gramals pastorejats sobre sòls amb humitat edàfica, freqüent també en les comunitats ruderals i arvenses.

***Daphne gnidium L.* TIMELÀCIES**

(Herba de poll, matapoll, matagallina, tintorell, astruc, torvisco, matapollo)

Carrascals, coscollars, llentiscle i matollars; abundant en tot el terme; és cría en ribes i clarians de bosc i matollars, tant a la serra com al pla en tot tipus de formacions obertes i assoljades.

***Digitalis obscura L. Subsp obscura.* ESCROFULARIÀCIES**

(Sabatetes del nostre senyor, Clavellinera borda, Manxiuleta, Didalera negra, Digital, Corrigia)

Dispersa en els matorrals camefítics del terme, generalment en terrenys margossos o costres calcàries (tapàs).

***Equisetum telmateia Ehrh.* EQUISETÀCIES**

(Cua de cavall grossa, pinaso, sang-nua, equiseto, cola de caballo mayor)

Sotoboscs d'ohmedes i comunitats higròfils

***Erica multiflora L.* ERICÀCIES**

(Cepell, petorro, bruguera, petorrera)

Creix en matorral de secà; Mediterrànea; nanofaneròfit; 5-20 dm; IX-IV; CC; molt extensa en matorrals termo i mesomediterranis.

***Eryngium campestre L.* UMBEL·LÍFERES (Apiàcies)**

(Card panical, Panical, Card fanegal, Cardo corredor, Cardo setero)

Comunitats de sòls moguts i pastissals xeròfils.

***Ficus carica L.* MORACEAE**

(figuera, higuera)

Àmpliament cultivada i naturalitzada.

***Foeniculum vulgare Miller.* UMBEL·LÍFERES (Apiàcies)**

(Fonoll, Fenoll, Herba de les vinyes, Anisets, Hinojo)

Molt freqüent en comunitats de sòls moguts.

***Fraxinus ornus* L.** OLEÀCIES

(Freixe de flor, Freixe valencià, Fresno de flor)

Fresnedes i carrascals d'ombroclima subhúmit. Situats a les zones d'ombriu.

***Galium aparine* L.** RUBIÀCIES

(Apegalòs, arrapagoles, raspallengua, azotalenguas, amor del hortelano)

Freqüent en comunitats nitròfiles més o menys ombrívols.

***Globularia alypum* L.** GLOBULARIÀCIES

(Saullà, sagulla, sagullada, asaula, foixarda, murtereta, coronilla de fraile)

Comú en matorrals termòfils del terme de Barxeta. Abundant;

***Hedera helix* L.** ARALIACEAE

(heura, hiedra)

Carrascals i ohmedes; CC

***Helianthemum hirtum* (L.) Miller.** CISTÀCIES

(Herbeta de la inflamació, Herbeta de la pulmonària, Tamarilla borde, Jaramilla)

Dispers en matorrals camefítics i pastissals xeròfils en la part de Llevant del terme.

***Herniaria cinerea* DC. In Lam & DC.** CARIOFIL·LÀCIES

(Arenària, orinària, herniària)

(= *Herniaria hirsuta* subsp. *cinerea* (DC.) Arcangeli, *H. hirsuta* auct.)

Comunitats nitròfiles o subnitròfiles sobre sòls compactes pel pisoteig.

***Hyoscyamus albus* L.** SOLANÀCIES

(tabac de paret, belenyo, tabac bord, Jusquiam, beleño, beleño blanco)

Herbassals nitròfils de sòls moguts.

***Hypericum perforatum* L.** GUTÍFERES

(Pericó groc, pericó, herba foradada, hierba de las heridas, hiperico)

Pastissals vigorosos mesofítics i en herbassals de sòls moguts.

***Inula viscosa* L. Aiton.** COMPOSTES (Asteràcies)

(Matapuques, botja melosa, jolivarda, olivarda)

(= *Dittrichia viscosa* (L.) Greuter)

Terrenys en baldiu (vora camins, carreteres,...); mediterrànea; camèfit sufruticòs; 4-12 dm;

VIII-XI; CC

***Junghans regia* L.** JUNGLANDÀCIES

(Anouera, noguera, nogal)

Cultivat i subespontanis en alguns barrancs del terme.

***Lavandula latifolia* Medicus.** LABIADES

(Espígola, espígol, espliego, alhucema)

La trobem als matollars i prats aclarits, a les vessants assolejades i calcàries.

***Leuzea conifera* (L.) DC.** (= *Centaurea conifera* L.). COMPOSTES (Asteràcies)

(Carxofera de Sant Joan, Herba de les "almorranes", Carxofera de muntanya, Carxofera borda, Pinyera, Pinya de Sant Joan, Cuchara de Pastor)

Matorrals i llistonars de *Brachypodium retusum*.

***Lithospermum fruticosum* L.** BORAGINÀCIES

(Sangunària, brossa de la sang, herba de les set sangries, herba aspra, mill bord, hierba de las siete sangrías)

Comú en tots els matorrals de tot el terme municipal. Matollars baixets i aclarits sobre substrat margós de les vores dels camins dels camps de secà...

***Lythrum salicaria* L.** LITRÀCIES

(Trencadalla, flor de braçal, salicària, estronca-sang, arroyuela)

Comunitats helofítiques d'aigua dolça.

***Malva sylvestris* L.** MALVÀCIES

(Maura, Malva)

Nitròfila ruderal, viària i arvense.

***Mantisalca salmantica* (L.) Briq. & Cavillier** (= *Centaurea salmantica* L., *Microlonchus salmanticus* (L.)DC.). COMPOSTES (Asteràcies)

(Herba escombrera, Herba granera, Raspallera, Hierba de escobas, Cabezuda, Cabezuela)

Dispersa per tot el terme en fenassars, vores de camps de secà, camins i en general en tot tipus d'hàbitats alterats per l'activitat humana.

***Marrubium vulgare* L.** LABIADES

(Herba del mal de pedra, malrubí, manrubí, marrubio)

Comunitats llenyoses nitròfils, ruderals i viàries.

***Matricaria chamomilla* L.** (= *Chamomilla recutita* (L.) Rauschert). COMPOSTES (Asteràcies)

(Mançanella, camamí-la, camamilla, camamirla dolça, manzanilla)

Herbassals nitròfils; teròfit escapòs; 1- 4 dm; V-VIII; R

***Melisa officinalis* L. Subsp. *Officinalis*.** LABIADES

(Melissa, herba llimonera, arangí, tarongina, melisa)

Localitzada formant part d'herbassals higròfils algo nitrificats; per horts, ribes humides i voreres de rius; possiblement com a restes d'antics conreus. És cultiva amb facilitat però dps és molt difícil d'arrancar.

***Mentha aquatica* L.** LABIADES

(Menta d'aigua, té de riu, hierbabuena, té de río)

Freqüent a la vora del riu i en corrents d'aigua i altres estacions higròfiles, formant part de comunitats de sòls temporalment enxarcats i prats.

***Mentha suaveolens* Ehrh.** (= *Mentha rotundifolia* auct.). LABIADES

(Menta borda, mentastre, matapuques, mentastro)

Molt abundant en junqueres i herbassals nitròfils propers a cursos d'aigua.

***Mercurialis tomentosa* L.** EUFORBÀCIES

(Melcoratge borrós, orelleta de rata, botja blanca, herba de Santa Quitèria, carra)

Comunitats llenyoses nitròfils o de sòls moguts.

***Myrtus communis* L.** MIRTÀCIES

(Murtra, murta, mirto, arrayan)

Forma xicotets nuclis en les àrees tèrmiques, sobre tot en fons de barrancs o vallonades amb certa humitat edàfica.

***Nasturtium officinale* R. Br. In Aiton.** BRASSICÀCIES

(Morritort d'aigua, Berros)

És cria a la vora del riu, sèquies i altres corrents d'aigua, sempre que siguin lleugers, quietes i bastant nets..

***Nerium oleander* L.** APOCINÀCIES

(Baladre, Adelfa)

Comú als barrancs i rambles de tot el terme. A més, cultivada per a formar bardisses.

***Olea europaea* L. var. *Europaea*.** OLEÀCIES

(Olivera, Olivo)

Cultivada desde la prehistòria en terres de secà amb hiverns temperats. Naturalitzada i cultivada al terme de Barxeta.

***Ononis viscosa* L. subsp. *breviflora* (DC.) Nyman.** FABÀCIES

(Melosa, Gavó viscos, Gorromino, Pegajosa, Pegamosquitos)

Pastissals terofítics subnitròfils; generalment sobre terrenys pedregosos o margossos un poc alterats.

***Opuntia maxima* Miller.** (= *Opuntia ficus – barbarica* A. Berger, *O. ficus–indica* auct.)

CACTÀCIES

(Figuera de pala, Figa de pala, Figuera de moro, Chumbera)

Naturalitzada al terme de Barxeta.

***Papaver rhoeas* L.** PAPAVERÀCIES

(Rausella, Rosella, Amapola)

Comunitats arvenses i subnitròfils

***Parietaria judaica* L.** URTICÀCIES

(Morella, Morella roquera, Parietària, Herba de paret, Hierba del muro, Albahaquilla, Polosilla)

(= *Parietaria diffusa* Mert. & Koch, *P. officinalis* auct.)

Comunitats casmofítiques o casmocomofítiques de roques i murs; comú a tot el terme.

***Paronychia suffruticosa* (L.) DC. in Lam. subsp. *Sufruticosa*.** (= *Illecebrum suffruticosum* L., *Herniaria polygonoides* Cav., *Paronychia brevistipulata* Lange) CARIOPIL·LÀCIES

(Sanguinària, Hierba de la sangre)

Dispersa en matorrals camefítics.

***Pinus halepensis* Miller.** PINACEAE

(Pi blanc, Pino carrasco)

Molt extès formant l'estrat arbori de comunitats arbustives escleròfils de matorrals, tant en poblacions naturals com en reforestades.

***Pinus pinaster* L.** PINACEAE

(Pinastre, Pino Rodeno).

Estes en zones del terme avui reduïdes, formant l'estrat arbori de les mateixes. En anys antics hi havia al terme grans zones forestals poblades amb pinastre.

***Pinus pinea* L. PINACEAE**

(Pi pinyoner, Pino piñonero)

Exemplars aïllats i altres per fer ombra.

***Pistacia lentiscus* L. ANACARDIÀCIES**

(Llentiscle, Lentisco)

Molt extensa per tota la zona termomediterrànea i mesomediterrànea formant densos matorrals nanofanerítics (llentiscars, coscollars)

***Plantago lanceolata* L. PLANTAGINÀCIES**

(Plantatge de fulla estreta, Herba de les cinc costures, Herba de les cinc costelles, Plantatge, Llantén, Llantén menor)

Pastissals vigorosos, prats i comunitats nitròfils.

***Populus alba* L. SALICACEAE**

(Xop blanc, Alber, Álamo blanco)

Boscs riparis; hi ha exemplars a vora del Riu Barxeta.

***Prunus dulcis* (Miller) D.A. Webb. (= *Prunus amygdalus* Batsch, *Amygdalus communis* L.).**

ROSACEAE

(Atmeller, Almendro)

Hi han de forma cultivada i puntual.

***Quercus coccifera* L. FAGÀCIES**

(Coscoll, coscoja)

Coscollars; molt abundants pels margens i zones cremades del terme; és el principal colonitzador.

***Quercus rotundifolia* Lam. (= *Quercus ilex* subsp. *ballota* (Desf.) Samp., *Q. ballota* Desf., *Q. ilex* subsp. *rotundifolia* (Lam) O. Schwarz ex Tab. Mor.).** FAGÀCIES

(Alzina, Carrasca, Encina)

Troben exemplars grans (550-600 anys) i menuts (300-400 anys). Es tracta dels vestigis del antic carrascar mediterrani al terme de Barxeta.

***Retama sphaerocarpa* (L.) Boissier. FABÀCIES**

(Ginestera, Ginesta, Ginestera vimenera, Herba dels fics, Herba figuera, Retama)

És cria en matollars que colonitzen ribes i barrancs de substrat margós. La trobem en tots els barrancs que creuen el terme.

***Rhamnus alaternus* L. RAMNÀCIES**

(Mesto, Nesto, Palinesto, Aladern, Llampuga, Boix bord, Aladierna)

Carrascals aclarits, pinars i comunitats arbustives escleròfiles.

***Ricinus communis* L. EUFORBIÀCIES**

(Ricí, Ricino)

Comunitats nanofanerítiques fortament antropitzades

***Rosmarinus officinalis* L. LABIADES**

(Romer, Romaní, Romero)

Àmpliament extés formant part dels matollars del terme. És un element molt comú. C

***Rubia peregrina L. subsp. Peregrina.* RUBIÀCIES**

(Rogeta, Raspalengua)

Localitzada a tot arreu del terme, en boscs i coscollars.

***Rubus ulmifolius Schott.* ROSÀCIES**

(Albarzer, Ambarzer, Esbarzer, Zarzamora, Zarza)

Molt comú a les bardisses que colonitzen les vores dels corrents d'aigua, rambles, barrancades, vores de camins i medis relativament humits; Esbarzers i baladres.

***Salix atrocinerea Brot.* SALICÀCIES**

(Salze, Gatell, Sauce)

Salzedes ripàries

***Salvia verbenaca L.* LABIADES**

(Herba de mal d'ulls, tàrec, hormino silvestre, gallocresta)

Àmpliament extesa en pastissals xerofítics o mesofítics més o menys nitròfils.

***Sanguisorba minor Scop.* ROSÀCIES**

(Sanguninària, Pimpinel·la, Herba dels talls, Enciam de cavaller, Pimpinela, Hierba de cuchillo)

És cria per bancals de vinya, erms, ribes més o menys humides, matollars i boscs no massa ombrívols.

***Santolina chamaecyparissus L. subsp. squarrosa (DC.) Nyman.* COMPOSTES (Asteràcies)**

(Espernallac, Camamilla, Camamil·la, Camamirla, Ontina, Manzanilla, Abrótano hembra)

Camèfit nitròfil propi de comunitats viàries. Més abundant en zones de terra més pobre (costres calcàries o tapàs)

***Satureja intricata Lange subsp. gracilis Rivas Mart. ex G. López.* LABIADES**

(Sejoliva, Sajolla, Sejolida, Serjolida, Sorjoliva, Herba d'olives, Sajolida, Saborija, Ajedrea)

Matollars secs calcícoles; Zona iberollevantina; Castelló, València; Camèfit sufruticós; 2-5 dm; VII-X; M

***Scabiosa atropurpurea L.* (= *Scabiosa maritima L.*) DIPSACÀCIES**

(Escabiosa, Escobilla, Morisca, Viuda)

Nitròfila ruderal i viària.

***Sedum album L.* CRASSULÀCIES**

(Raïm de pastor bord)

Molt abundants en pastissals vigorosos i matorrals, entre pedres, parets, teulades...

***Sedum sediforme (Jaqc.) Pav. subsp. dianium (O.Bolós) O.Bolós.* CRASSULÀCIES**

(Crespinell groc, Pinyonets, Raïm de pastor, Uva de gato)

Molt abundants en pastissals vigorosos i matorrals, entre pedres, parets, teulades...

***Sideritis tragoriganum Lagasca subsp. tragoriganum.* (= *Sideritis angustifolia auct*)**

LABIADES

(Cua de gat, Rabet de gat, Rabo de gato)

Matorrals secs calcaris litorals; Iberollevantina; Camèfit sufruticós; 2-5 dm; III-VII; C Dispersa pels matorrals del terme.

***Smilax aspera* L. ESMILACÀCIES**

(Fetgera de bou, Tronxo de moc, Salsaparrilla, Sarsa, Arítjol, Sarsaparrella, Zarparrilla)

Bosc i comunitats arbustives escleròfils i termòfils. Territorialment és també abundant en ohmedes i sarsars.

***Sonchus oleraceus* L. COMPOSTES (Asteràcies)**

(Lletsó, Llecsó, Llitsó, Llitsó fi, Llicsó, Cerraja común, Cerrajón)

Comunitats terofítiques nitròfils ruderals i arvenses.

***Taraxacum vulgare* (Lam) Schrank COMPOSTES (Asteràcies)**

(Lletsó d'ase, Pixa-llits, Queixal de vella, Xicoina, Llumenetes, Angelets, Dent de lleó, Diente de león)

Herbassals i prats humits (bosquetons de ribera, vores de fonts, rodalies de cases de camps i corrals...)

***Teucrium capitatum* L. subsp. *gracillimum* (Rouy) Valdés-Bermejo. (= *Teucrium capitatum* var. *gracillimum* Rouy). LABIADES**

(Timó blanc, Timó mascle, Hierba del humor)

Dispers per tot el terme formant part dels matollars.

***Thymus vulgaris* L. LABIADES**

(Timó, Timonet, Farigola, Frígola, Tomell, Tomello, Tomillo)

Comú als matollars camefítics de tot el terme; generalment als medis molt assolejats.

***Ulex parviflorus* Pourret. (= *Ulex parviflorus* var. *dianius* O. Bolòs & Vigo). FABÀCIES**

(Argelaga, Aliaga)

Molt abundant en romerals, tomillars i margens arreu del terme.

***Ulmus minor* L. ULMÀCIES**

(Ohm, Olmo)

Forma menuts boscs en barrancs i torrents, generalment prop dels pobles.

***Urtica membranacea* Poiret (= *Urtica dubia* Forsskal, *U. Caudata* Vahl). URTICÀCIES**

(Ortiga, Ortiga mayor)

Comunitats nitròfils ruderals d'estacions ombrívols.

***Verbena officinalis* L. VERBENÀCIES**

(Berbena borda, Herba del mal de cap, Verbena)

Comunitats nitròfils ruderals i prats higronitròfils

***Viburnum Tinus* L. ADOXACEAE**

(Marfull, Durillo)

Carrascals, coscollars y altres comunitats nanofanerofítiques ombrívols.

***Xanthium spinosum* L. COMPOSTES (Asteràcies)**

(Pegamonyos, Enganxagossos, Enganxamonyos, Espinaxoca llufes, Lagastes, Cachurrera borda, Cachurrera menor, Cardillo menor)

Comunitats nitròfils ruderals

ANNEX IX: MARC LEGISLATIU I SOCIOECONOMIA DE LA TÒFONA.

Regulació dels aprofitaments tofoners a la Comunitat Valenciana.

ORDRE d'11 de setembre de 1998, de la Conselleria de Medi Ambient, per la qual es regula la recol·lecció de la trufa al territori de la Comunitat Valenciana. [1998/M8160]

La Llei 3/1993, Forestal de la Comunitat Valenciana, en el seu capítol IV del títol II, dedicat als aprofitaments, article 30, estableix que la Conselleria de Medi Ambient fomentarà i desenvoluparà l'aprofitament dels terrenys forestals, ordenant-los en la seua condició de recursos naturals renovables. Dins del mateix article s'especifica que, entre d'altres, són aprofitaments forestals les trufes.

L'Ordre de 16 de setembre de 1996, de la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient (actualment, Conselleria de Medi Ambient) per la qual es regula la recol·lecció de bolets i altres fongs al territori de la Comunitat Valenciana, estableix en el seu article número 2 que la recol·lecció de trufes (*Tuber nigrum* Bull.= *Tuber melanosporum* Vitt.) estarà sotmesa a regulació específica.

Article 1.

L'objecte d'aquesta ordre és la regulació, a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma Valenciana, de la recol·lecció de la tòfona del gènere *Tuber* pertanyent a les següents espècies:

- a) Tòfona negra: *Tuber nigrum* Bull.= *T. melanosporum* Vitt.
- b) Tòfona d'hivern: *Tuber brumale* Vitt.
- c) Tòfona d'estiu: *Tuber aestivum* Vitt.
- d) Tòfona mesentèrica: *Tuber mesentericum*.

Article 2.

A l'efecte del que disposa aquesta ordre, s'entendrà per:

1. Tòfona comercial: cos fructífer dels fongs ascomicets del gènere *Tuber* pertanyent a les espècies incloses en l'article 1.

2. Tòfona immadura: tòfona que no ha assolit el desenvolupament, olor, color i grau de maduresa òptims.

3. Tòfona fresca: tòfona recollida recentment, en el seu adequat estat de maduresa i que no ha patit cap procés de cocció o esterilització.

4. Tofoner: recol·lector de trufes.

5. Matxet tofoner: eina per a traure les trufes. Les seues dimensions màximes són de 35 cm de llarg, inclòs el mànec, per 12 cm d'ample. La fulla ha d'acabar en punta.

6. Cremat: zona activa dels arbres trufers amb escassa vegetació.

7. Pou: clot que s'obri en la zona del cremat amb el matxet trufer per a extraure'n la trufa.

Article 3

1. La recol·lecció de les tòfones comercials es realitzarà segons el que estableix la Llei 3/1993, de 9 de desembre, Forestal de la Comunitat Valenciana i la present ordre.

2. La recol·lecció de les trufes comercials no podrà realitzar-se sense l'autorització prèvia del propietari del terreny.

Article 4

Queda prohibit:

a) La recol·lecció de tòfones immadures en qualsevol època.

b) La circulació i venda de tòfones immadures en qualsevol època.

c) Portar o usar, en la localització i extracció de les tòfones comercials, qualsevol eina apta per a l'alçament indiscriminat del sòl, com ara falces, rastells, eixartells, aixades i altres eines semblants, en concret, les eines amb angle.

d) La recol·lecció durant la nit, des de la posta del sol (ocàs) fins a l'alba (eixida).

e) La comercialització de trufes fresques d'espècies del gènere *Tuber* diferents a les indicades, en especial de les d'origen distint de l'uropeu.

Article 5

S'admet com a únic sistema vàlid, la recerca amb gossos degudament ensinistrats i l'extracció amb l'ajuda del matxet trufer.

Article 6

Després de la recol·lecció, el terreny haurà de quedar en les condicions originals i es reompliran els pous realitzats amb la mateixa terra extreta.

Article 7

1. La recol·lecció ordinària de la tòfona negra, la tòfona d'hivern i la tòfona mesentèrica podrà realitzar-se exclusivament del 15 de novembre al 28 de febrer.

Mitjançant resolució del director general per al Desenvolupament Sostenible es podrà avançar 15 dies la temporada de recol·lecció, així com el seu tancament en el mateix termini.

2. La recol·lecció de la tòfona d'estiu podrà realitzar-se exclusivament del 15 de maig al 30 de setembre.

Article 8

1. La recol·lecció amb fins científics de les tòfones comercials s'haurà de realitzar d'acord amb el que disposa aquesta ordre i no és aplicable en aquest supòsit la prohibició recollida en l'article 3.a) d'aquesta ordre, sempre que quede acreditada la finalitat de la recol·lecció.

2. Aquesta ordre no serà aplicable a la recol·lecció de hipogeus amb fins científics distints dels assenyalats com a comercials, que es regiran per l'Ordre de 16 de setembre de 1996 que regula la recol·lecció de bolets i altres fongs al territori de la Comunitat Valenciana.

Article 9

No és obligatori, en el cas de les tòfones comercials, la senyalització disposada en l'article 11 de l'Ordre de 16 de setembre de 1996 de la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient (actualment, de Medi Ambient). El propietari dels terrenys de trufa podrà senyalitzar-la conforme a la dita ordre o al costum, si ho considera oportú.

Article 10

La recollida de les tòfones comercials als espais naturals protegits es regularà per aquesta ordre i l'Ordre de 16 de setembre de 1996, de la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient (actualment, de Medi Ambient), tret que la normativa específica d'aquells hi determine mesures de major protecció.

Article 11

Les infraccions al que disposa aquesta ordre es sancionaran d'acord amb el que estableix en la Llei 3/1993, Forestal de la Comunitat Valenciana.

ANNEX X: CARACTERÍSTIQUES DE LA CARRASCA.

Classificació botànica de la Carrasca.

REGNE: Plantae
DIVISIÓ: Magnoliophyta
CLASE: Rosopsida
ORDRE: Fagales
FAMÍLIA: Fagaceae
GÉNERE: Quercus
ESPÈCIE: Ilex
SUBESPÈCIE: Rotundifolia

Morfologia i situació de la Carrasca.

Àrbre de fins a 25 m d'altura. Escorça parda-gris, agrietada. Fulles alternes, ovals i amb el marge més o menys dentat, de vegades cencer, de 2-5 cm. de longitud; són coriàcies amb el feis lampiny i el revers amb una pelusa blanca en les fulles adultes; 5-8 parells de nervis secundaris i peciols de 0.3-0.8 cm.

En les carrasques on passa prou sovint el ramat, sobretot si són exemplars jòvens, la fulla és rabiosa, punxant, com a mode de defensa que això, no li serveix de molt quant s'arrimen les cabres o animals famolencs.

Son arbres de creixement lent pero amb una gran vitalidad, poden rebrotar vigorosament després d'incendis o sequeres gràcies a les seues poderoses arrels. El seu sistema radical és pivotant, penetrant l'arrel principal a gran profunditat si el sòl ho permet. Una vegada desenvolupada l'arrel principal, comença a ramificar-se emetent arrels molt superficials, inclús estoloníferes, que són les que aguanten el 95% de la micorrizació.

Un plantó d'aquest arbre d'uns 15 cm. pot tindre una arrel central de 40 a 50 cm. en terreny amb bon fusar.

Floreix de març a maig i les bellotes mauren d'octubre a novembre. La collita de bellota és més abundant cada dos anys i junt a la seua fusta i al ramat, són la base de l'economia humana de diverses regions peninsulars (no obstant això, aquest sistema ecològic, econòmic i social està en retrocés). La copa és tapida, esfèrica i dona molta ombra.

La carrasca es distribueix principalment al voltant del Mediterrani, des de la Península Ibèrica fins a Àsia Menor. En la Península, *Quercus ilex* viu en les províncies costaneres: Regió cantàbrica, Llevant i Balears. En la zona nort aquesta carrasca es situa en llocs especialment favorables, formant xicotets boscos que es beneficien de la càlida influència marina i de les benignes exposicions al sòl.

Exigències climàtiques de la Carrasca

Presenta gran resistència a la sequera i a la continentalitat, tolerant una gran sequetat de l'aire.

- Precipitació anual mínima: 300-350 mm.
- Precipitació anual mitjana: 500-600 mm.
- Precipitació anual màxima: 2500 mm.
- Precipitació estival: 50-250 mm.
- Precipitació estival mitjana: 75-150 mm.

Resisteix baixes i altes temperatures:

- Temperatures mitjanes de gener: de -3 a 11°C.

- Temperatures mitjanes d'agost: 14 a 28°C.
Requerix planícies i muntanyes poc elevades terrenys secs o un poc frescs.
S'esten des de el nivell del mar fins als 2000 m d'altitud, tenint el seu òptim entre els 200 i els 1200 m.

Exigències en sol de la Carrasca

La carrasca és poc exigent en quant al tipus de sòl, viu tant sobre sustrats calisos com silícis o arenosos solts. Fuig de terrenys entollats i aguanta mal els margosos o argilosos excessivament compactes, no està present en terrenys salins o molt guixosos. Prefereix terres sustancioses, soltes i profundes pero accepta be els sols pobres.

ANNEX XI: CARACTERÍSTIQUES DEL FONG, DE LA TÒFONA I LES MICORRIZES.

Taxonomia del fong

REGNE: Fungi
DIVISIÓ: Eumycota
SUBDIVISIÓ: Ascomycota
CLASSE: Ascomycetes
ORDRE: Pezizales
FAMÍLIA: Tuberaceae
GÈNERE: Tuber
ESPÈCIE: melanosporum

Morfologia del fong i la Tòfona

FONG

Les micorrizes de la tòfona són ectotròfiques, és a dir, es produeixen en les arrels més fines de la planta, àpex radiculars. Tenen 2 o 3 mm de longitud i de 0,3 a 0,5 mm de grossor. El color canvia al llarg de la seua duració: beix quan és jove, s'oscureix en l'edat i ennegreix al morir.

Externament les ectomicorrizes produeixen un engruixement de les arrelles terminals, degut al recobriment del mantell fúngic i a la vegada, provoquen una intensa divisió radicular que confereix a la cabellera d'arrels un aspecte coraloide molt particular o un altre tipus de formacions més o menys complicades (Dicotòmiques, pinnades, tuberoses, etc.). En alguns casos es formen glomèruls o apilotonaments de micorrizes quant aquesta intensitat en la divisió radicular és molt alta.

Les asques són globoses, amb un tamany del feix menor de 80µ-120µ i un tamany del feix major de 90µ-140µ.

Normalment hi han d'1-6 espores de forma el·líptica i amb espínules per asca, de color marró obscur.

TÒFONA

Tuber melanosporum també coneguda com tòfona negra, tòfona de Perigord, trufa, tofona, turma.

El peridi (morfologia exterior de la trufa) té forma globosa, un poc irregular, de vegades lobulada. El seu tamany oscil·la d'1 a 10 cm de diàmetre, trobant-se exemplars pròxims a 1 kg de pes. Aquest és negre brillant, de vegades amb algun tò rogenc-marró, especialment en les menys madures, molt rugos amb berrugues poligonals de 3 a 5 mm d'altura.

La gleba (interior del peridi), és el cos de la trufa, blanca-gris quant està inmadura (trufes gelades) que va enfoscant-se fins a adquirir un tò negre-morat quan arriba a la maduresa. Les venes són fines, blanques, ben definides, nítides i molt ramificades. Aquestes venes, no es poden observar en exemplars cuits o en conserva i quan la trufa està hipermadura desapareixen.

Trufa. *Tuber melanosporum*. Font: S.Reyna

La seua olor és molt intensa, persistent i sense lloc a confusió.

Cicle biològic de la tòfona.

La vida de la tòfona negra, *Tuber melanosporum*, transcorre per diferents fases que en conjunt són la successió de processos vitals equivalents als de qualsevol espècie i ésser viu: naixer, créixer, reproduir-se i morir. És per això, que les seues primeres fases són vegetatives, mentre que la tòfona, estructura reproductora, es produeix en fases tardanes.

Van a ocórrer, per tant dos tipus de processos diferents. En primer lloc l'etapa vegetativa i en segon lloc l'etapa reproductora.

- **Etapa vegetativa:** des de la germinació de l'espóra fins la fructificació, passant per una fase miceliar ràpida i una fase micorrícica molt dilatada.
- **Etapa reproductora:** definitivament és la fructificació i producció de la trufa.

ANNEXE XII: BENEFICIS DE LA SIMBIOSI FONG-ARBRE.

L'acció beneficiosa dels fongs micorrícics respecte de les plantes vasculars que actúen com hospedants ha sigut àmpliament contrastada, tant des del punt de vista de l'assimilació de nutrients com de l'absorció d'aigua, supervivència i creixement. De tots els nutrients, el fòsfor és el que millora més notablement sobre els nivells d'assimilació gràcies a les micorrizes. El paper de les micorrizes en un ecosistema forestal és vital i deu contemplar-se tant des de la perspectiva de l'arbre com de la del fong.

Els arbres micorritzats obtenen una sèrie d'avantatges per a prosperar en el medi natural. Estes serien les més destacades:

- Millora de la capacitat d'absorció de nutrients, ja que les micorrizes augmenten la superfície de contacte entre l'arrel i el sòl al induir el seu engegament i la divisió radicular. Esta divisió és, de vegades, molt exagerada donant un aspecte coraloide a l'arrel que forma els ja indicats glomèruls de micorrizes.
- El sistema radical s'augmenta a través del miceli extès pel sòl, aquest és capaç d'absorbir substàncies simples que després, a través de la micorriza passen a l'arrel i a l'arbre, millorant el nivell d'assimilació de macronutrients (Nitrògen, Fòsfor i Potasi). En alguns tipus de micorrizes, les hifes que parteixen del mantell cap al perfil del sòl s'agrupen formant cordons miceliars que exploren un major volum de sòl.
- La planta micorritzada és més efectiva per a absorbir aigua del sòl.
- Millora la tolerància de l'arbre, a les situacions d'estrés, les sequeres o les enfermetats.
- Li donen a la planta superior un millor sistema de defensa contra enfermetats criptogàmiques. En alguns casos com és el de la tòfona, la producció de certs antibiòtics evita la competència d'altres espècies vegetals.
- La micorrització d'espècies forestals permet una adaptació a sòls en els que per les seues condicions edàfiques no podrien resistir.
- A la fase de viver li donen un major creixement i acumulació de reserves que situen a la planta en millor situació per a la futura plantació.
- El desenvolupament de l'arrel és més intens i molt dividit. Açò fa que les plantes micorritzades suporten millor la fase de transplant i aclimatació al camp.
- Les micorrizes milloren l'estructura del sòl, que generalment estarà millor drenat i airejat, corregint desequilibris a la textura. Aquestos sòls estaran més esponjosos.

Avantatges que obté el fong:

- Els sucres que s'elaboren en les fulles de l'arbre mitjançant la funció clorofílica són traspassats fins a les arrels on el fong és capaç d'absorbir-les. La trufa seria incapaç de sintetitzar directament del sòl aquestes substàncies.
- Les micorrizes constitueixen un núcli de pervivència del fong a part del propi miceli i les espores. Des d'elles es produeixen la propagació del fong en el sistema radical d'un arbre trufer o cap als arbres pròxims.

Alguns autors exposen la simbiosi micorrícica com una espècie de parasitisme mutu en les que unes vegades és el fong el que actua com a paràsit de l'arbre i altres vegades és l'arbre el que parasita el fong.

ANNEX XIII: PLANTACIONS D'ARBRES MICORRITZATS.

Les plantacions d'arbres micorritzats han de contemplar-se més com un cultiu agrícola de zones marginals a l'agricultura tradicional que com una reforestació. És a dir, està entre el marge de transició entre l'activitat agrícola i la forestal. Els terrenys han d'acomplir:

- Característiques físiques i químiques del sòl.
- Pendent suau, inferior al 12%, per a permetre la mecanització.
- S'evitaran zones entollades, com fons de vaguades o àrees de profunda ombria.
- La preparació del sòl per a la plantació: llaurem amb una rella per a formar cavallons, foradant el terreny o bé de forma mecànica o manual. El tamany del forat ha de ser de 40x40x40 cm almenys sempre que el terreny ho permeta.
- És aconsellable condicionar el sòl especialment si és pedregós o poc profund fent un subsolat lineal que trenque els estrats més profunds facilitant la infiltració de l'aigua.
- Mai afegirem un abonament de fons, inclosa la matèria orgànica.
- El marc de plantació ideal (teòricament) és aquell en el que en tot moment la separació entre peus siga sempre l'alçada de l'arbre. A mesura que vagin creixent els plançons s'aniran aclarint de manera que quedi constant la relació separació de plantes (d) i la seva alçada (h). $D = 2h$
- Lo ideal és que les arrels dels diferents arbres siguin tangencials entre sí sense entrar en competència. D'aquesta manera ens assegurem la colonització del sòl pel miceli en la màxima rapidesa, evitant així la contaminació en altres fons de micorriza que poguessin entrar en competència en les micorrizes tofoners.
- El marc recomanable seria de 6x6 o 7x7 per a la carrasca i el roure i de 4x4 per al coscoll i l'avellaner.

En el cas de realitzar plantacions molt denses de 4x4 com fan a França i després aclarides suposa un cost molt elevat. Hem de tenir en compte que en el futur, aquests arbres s'han de tallar per a permetre la insolació del sòl, per tant decidir quins eliminar és difícil. Hem d'evitar tallar els que estàn produint trufa. Una solució intermitja és la plantació d'un marc desigual per trasplantar als 3-4 anys les plantes intermitges a una altra zona. Aquesta solució té l'inconvenient que l'alzina i el roure no suporten bé els trasplants. Per tant en aquests casos, s'hi recomana fer-ho en l'avellaner o el coscoll. Aquest mètode seria per a utilitzar aquestes plantes trasplantades com a plantes inoculadores de la resta i com a plantes definitives.

- Decidit el marc de plantació és important respectar la distància de l'ordre de 10m en el perímetre del camp. És convenient, passar un subsolador de 0.7 a 1.10m de profunditat en tot el perímetre colindant. Aquesta operació s'hauria de repetir cada 3-5 anys donat que els camps veïns siguin nostres i trufers.

ANNEX XIV: RECOL·LECCIÓ DE LES TÒFONES.

La recol·lecció de les tòfones és anomenada pels tofoners “caçar tòfones”.

En anys antics es feia amb porcs, i millor si es tractava d'un porc femella. Al animal se li posava un anell al morro per a que no furgarà massa en terra. El porc té l'inconvenient de ser un animal amb molt de pes, lent i molt fartó, pel que hi ha que anar espai en que no es menge les tòfones que troben o en que comencen a escarbar tota la tofonera.

Altres mètodes que sorprenen es la búsqueda de tòfones amb “mosca”. La *Helomyza tuberivora*. Aquesta espècie de mosca fa les postes a la tòfona madura. Aquest insecte als dies de sol i de poc de vent es para sobre punts concrets de la tofonera, cal anar en cura de que no detecte a les persones perquè sinó alçarà el vol. Aquest mètode és més emprat per aficionats que no per professionals, degut a que no es un sistema efectiu i en línies generals, només es troben tòfones podrides.

En ocasions, a l'inici de la temporada, els tofoners experts poden diferenciar les tòfones més superficials, anomenades com a tòfones de xapa, donada la xicoteta sobrelevació del sòl o als escassos clavills que poden haver-se format al mateix.

De vegades s'han utilitzat sensors electronics d'aromes. Són aparells elèctrics que analitzen els gassos. Es un mètode econòmicament molt costós.

La caça de la tòfona en gos es la pràctica més eficient, més senzilla i la més adequada en els diversos sentits que la conformen, d'altra banda al'actualitzar és l'únic legalment permès. El gos pot ser de qualsevol raça, es recomanable que siga resistent al fred i que tinga bones condicions físiques per a córrer pel bosc. El gos ha d'anar retés per l'amo, no es té que allunyar massa i repassar bé cadascuna de les tofoneres del recorregut. Quan el gos troba la tòfona es parará, fatejarà el sòl i el rascarà un poc amb les potes davanteres i esperarà a que vingua l'amo menejant la cua i demanant la recompensa. El tofoner amb un punyal acabarà de destapar la tòfona, li la deixarà fatejar al gos i el premiarà adequadament.

Una volta treta la tòfona s'aconsella tapar el clot amb fullaraca o col·locant una pedra damunt, ja que no deu de compactar-se excessivament.

És deuen utilitzar gossos endiastrats per a la caça de tòfones únicament, i a ser possible entrenar-los des de joves.

Una pràctica destructiva, i cada vegada, menys utilitzada per fortuna, és el cavat de les tofoneres amb pics i pales. Aquesta tècnica de caçar les tòfones destrueix en pocs anys la tofonera i està prohibit. Es un sistema utilitzat per incompetents i lladres de tòfona.

Normes de recol·lecció sostenible.

1. Recol·lectar les tòfones en gos
2. Extraure les tòfones amb el punyal tofoner.
3. No cavar en pics i pales. Si es fa amb aquest tipus de ferraments el que es fa es matar les tòfones que estan verdes, i fer malbé les arrels amb abundància de micorriza. En definitiva posar en perill a la tofonera.
4. Tapar els forats quan es trauen les tòfones.
5. Respectar els períodes de recol·lecció.

ANNEX XV: ESTAT ACTUAL DE LA PARCEL.LA OBJECTE D'ESTUDI.

Font: Elaboració Pròpia.